

MELLEM RUM

jeg vil skrive dette ned på strimlen
så føles det så endeligt
og så vil jeg igen blive en del af mængden
jeg vil glemme alt om den eller prøve at glemme
for hvem vil glemmes

jeg vil tages og røres
stå fast i din glemsel
af udviskede minder

som støv der drages bort af vinden
og bliver til en del af alting

engang kendte jeg en, hvor ord var overflødige

men det er længe siden nu

fysisk så er jeg her og du er der
og vi drages bort i blæsten
og forsvinder i vrmlen

men i den vrimmel
er vi to
og én

og vi må glemmes

så læg mig bort
mit navn, min krop

i Mellemrummet

lige der hvor jeg er,
men ikke er til

fuglene kender ikke til frihed
men de kender til afstande

de krydser have, kontinenter

Jeg er en båd
som skraber sine sider imod træbjælkerne i havnene
til lugten af salt

og den der lyd
af bølger der udvisker sine spor i sandet

alt imens vi kæntrer og slynges ud

i det kolde hjemve

jeg lægger derfor denne genstand
i klipperne

og en dag vil nogen finde den
og måske vil de huske

